

Zuzana Černá, Československo-italské vztahy od pochodu na Řím do locarnské konference, Rigorózní práce FF UK, Praha 2007, 177 stran + přílohy

Předkládaná práce Zuzany Černé je přepracovanou a rozšířenou verzí velmi zdařilé práce diplomové. Zpracovala bilaterální vztahy mezi Československem a Itálií v prvních třech letech po převzetí moci Mussolinim. Jde o mezníky poměrně logické, na jedné straně se jedná o změnu režimu v jedné ze zúčastněných zemí, na straně druhé o první vážnou relativizaci versailleského mírového systému. Zuzana Černá byla pro svůj úkol bezesporu výborně vybavena a na její práci je to vidět. Znalost italštiny a dlouhodobý pobyt na Apeninském poloostrově, který badatelsky velmi dobře využila, jsou na první pohled patrné, takže její diplomová práce je svou úrovní srovnatelná s texty daleko zkušenějších autorů. Pochválit je rovněž třeba jazykovou úroveň, koncepci, ale třeba také opravdu vynikající přílohy. Celkově se jedná o text vyvážený a velmi zralý.

Pokud bych jako oponent měla označit nějaké problematické body, pak na prvním místě je to patrně ten problém, že název práce ne zcela odpovídá jejímu obsahu, resp. je otázkou, zda lze z československo-italských vztahů vyloučit otázky hospodářské, obchodní, kulturní, dopravní, konzulární, jak to mgr. Černá, ač na to v úvodu sama upozornila. Domnívám se, že právě tyto otázky do značné míry ovlivňují úroveň vztahů mezi jakýmkoli státy a snaha o zvýšení exportu italských vín do Československa byla přinejmenším stejně motivující, jako čistě politické argumenty. Úroveň vztahů, ač není možno tento faktor přeceňovat, určují i některé prvky povýtce subjektivní, až personální. Zuzana Černá se velmi dobře „vypořádala“ s italskými diplomaty i ministry zahraničí. Oproti práci diplomové rozšířila poněkud svoji pozornost i na osobnosti československých diplomatů, vedle Beneše především na Vlastimila Kybala. V tomto ohledu by bylo možno téma ještě více rozpracovat.

Zuzana Černá zvolila jistě také možný přístup, soustředila se především na některé obecné zahraničně politické otázky této doby, na kterých měla Itálie i Československo zájem, nebo na problémy, jež se dotýkaly celého poválečného evropského systému a byly neopominutelné. Na nich pak demonstrovala motivaci i prostředky, které obě země používaly, a snažila se zachytit význam ideologického přístupu i ryzího pragmatismu. Metodu komparace zde zvládla bezesporu velmi dobře a prokázala značnou badatelskou zralost.

Rigorózní práci Zuzany Černé považuji za text mimořádné kvality a velmi ráda ji doporučuji k obhajobě.

Praha, 3.9.2007

Doc. PhDr. Jana Čechurová, Ph.D